

OPIS WARSZTATÓW:

Prof. Barbara Gruberne- Bernacka

„Nauczać, to rozniecać ogień, a nie napępniać puste wiadro”, Heraklit, VI wiek p.n.e.

Rytmika w kontekście neuropedagogiki czyli nauczania przyjaznego mózgowi

Wykorzystując silne strony mózgu, rytmika łączy wiedzę czysto kognitywną z emocjami, pozwalając uczniom na samodzielne szukanie rozwiązań. Ukazując możliwości rozwijania kreatywności i innowacyjnego myślenia, warsztat ukazuje rytmikę, której istotnym elementem i warunkiem osiągnięcia sukcesu jest odwołanie się do ciekawości poznawczej uczniów i drugim, nie mniej ważnym – bezpieczna i przyjazna atmosfera.

prof. AM dr hab. Anetta Pasternak – Solfeż dalcroze’owski

W zamierzeniu Emila Jaques-Dalcroze’a kształcenie słuchu powinno scalać aktywność słuchową, głosową i ruchową w ramach zintegrowanych zajęć solfeżu i rytmiki. Nowa podstawa programowa, która wejdzie w życie w polskim szkolnictwie muzycznym w roku 2014 zakłada powrót do integracji treści programowych kształcenia słuchu z rytmiką na etapie I stopnia szkolnictwa muzycznego, co po wielu latach sztucznego rozdzielania tych przedmiotów pozwoli w pełni realizować idee twórcy metody rytmiki. Ćwiczenia, które łączą w sobie element ruchowy i głosowy kształcą jednocześnie dyspozycje słuchowo-ruchowe i głosowo-ruchowe oraz stanowią najlepszą formę wprowadzania dziecka w świat świadomej percepcji zjawisk muzycznych. Dzięki solfeżowi dalcroze’owskiemu uczeń poznaje i analizuje zjawiska dźwiękowe, jednocześnie przeżywając je ruchem ciała. Cennym walorem ćwiczeń solfeżowych jest możliwość zastosowania ich na każdym etapie kształcenia, począwszy od edukacji wczesnoszkolnej w klasach I-III poprzez kolejne fazy nauczania, dlatego też pierwsza część warsztatu poświęcona będzie zagadnieniom związanym z edukacją wczesnoszkolną, druga natomiast odniesie się do problematyki wyższych poziomów kształcenia.

adt dr Barbara Dutkiewicz – Plastique Animée

Warsztat obejmuje ćwiczenia z zakresu ekspresji, estetyki i techniki ruchu w korelacji z tzw. ekspresją muzyczno-ruchową. Ten obszar zagadnień niejako definiuje specyficzną formę wyrazu artystycznego reprezentatywną dla rytmiki dalcroze’owskiej. To właśnie dbałość o spójność wyrazową poruszanego muzyką ciała obok kompozycji ruchowo-przestrzennej stanowi podstawę artystycznego wymiaru tej metody. Zaproponowane ćwiczenia dotyczą wybranych zagadnień z zakresu muzycznej ekspresji ruchu oraz nowoczesnych środków wyrazu artystycznego. Wymagają one aktywnego i twórczego udziału uczestników.

st. wykl. Aleksandra Bilińska-Słomkowska – Improwizacja fortepianowa

„Interwał, pierwszy krok do improwizacji”

Łacińskie słowo intervallum, dosłownie oznacza przestrzeń pomiędzy szańcami, a zatem oznaczać może fosę. Interwał, to odstęp, odległość między dwoma punktami, wreszcie w teorii muzyki, interwał to także odległość pomiędzy dwoma dźwiękami brzmiącymi razem ze sobą lub jeden po drugim. Interwał, to pierwszy, najmniejszy, a jednocześnie najważniejszy krok do improwizacji, to podstawa motywu od którego rozpoczyna się każde dzieło muzyczne. Jaki jest charakter poszczególnych interwałów, jak zmieniło się jego znaczenie w muzyce? Na takie i podobne pytania spróbujemy znaleźć odpowiedź podczas warsztatu improwizacji nie tylko fortepianowej, skupionego wokół modelowania interwałowego.

mgr Anna Lipiec

„Kształcenie przez rytm i dla rytmu dąży przede wszystkim do rozbudzenia w uczniach wrażliwości psychofizycznej, takiej, która z kolei obudzi w nich potrzebę uzewnętrzniania wyrazu i spontanicznego tworzenia odczuwanych rytmów muzycznych.” Emil Jaques-Dalcroze.

Rytmika – Ćwiczenia praktyczne z wykorzystaniem literatury muzycznej

Warsztaty będą dotyczyły podstawowych ćwiczeń z zakresu metrorytmiki dalcrozowskiej ilustrowanych wybranymi przykładami z literatury muzycznej od klasycyzmu do współczesności, które będą dostosowane do percepcji uczniów klas I-III Szkół Muzycznych I st. oraz uczennic Wydziałów Rytmiki w Szkołach Muzycznych II st. Wykorzystanie przykładów muzycznych na lekcjach rytmiki uwarściwia na muzykę, aktywizuje działania twórcze oraz pozwala na artystyczną realizację zagadnień metrorytmicznych, ukazując ich praktyczne zastosowanie w przebiegu dzieła muzycznego. Warsztaty będą miały na celu nie tylko systematykę zagadnień metrorytmicznych w praktycznej realizacji, uwarściwienie na element rytmiczny i jego rolę w literaturze muzycznej różnych epok, ale również, poprzez szeroko rozumiane działania twórcze, nadanie artystycznych walorów klasycznym ćwiczeniom rytmiki dalcrozowskiej na poziomie podstawowym i licealnym. Ćwiczenia będą wykorzystywać również pracę w oparciu o muzykowanie ruchem, głosem, na instrumentach perkusyjnych oraz na fortepianie.

mgr Iga Eckert – Muzykowanie ruchem, głosem i na instrumentach

Tematyka zajęć warsztatowych dotyczy dostosowania znanych form dziecięcej aktywności muzycznej do celów, jakie przed nami stawia nadchodząca reforma szkolnictwa muzycznego. Muzykowanie jest jedną z najpopularniejszych aktywności człowieka w obrębie szeroko pojętej kultury muzycznej – szczególnie wśród amatorów. Dlatego tak ważne jest, aby szczególnie w I etapie nauki w szkołach muzycznych (i nie tylko) rozbudzić przede wszystkim zamiłowanie do gry, śpiewu i muzyki w ogóle. Ćwiczenia z zakresu improwizacji realizowane podczas zajęć prostą drogą prowadzą do rozwoju i kształtowania osobowości muzycznej. Natomiast zajęcia, na których uczniowie wspólnie odtwarzają lub – co ważniejsze – tworzą muzykę głosem, na instrumentach i łączą to z ruchem, są skarbnicą pierwszych doświadczeń związanych z muzyką kameralną i zespołową. Muzykowanie jest zatem formą uczestnictwa w kulturze, w ramach której dziecko jest równocześnie twórcą i odbiorcą owej kultury.

mgr Katarzyna Gapinska – Improwizacja fortepianowa

Punktem wyjścia warsztatów będzie samodzielny utwór muzyczny, który stanie się podstawą dla dalszej improwizacji. Możliwości wykorzystania gotowego materiału są nieograniczone: od cytowania, poprzez poddawanie różnorodnym zmianom w zakresie elementów dzieła muzycznego oraz formy, aż po wchodzenie w dialog z dziełem. Ćwiczenia, oparte na utworach wykonywanych przez uczniów, mają za zadanie nie tylko polepszać znajomość materiału muzycznego, ale, przede wszystkim, rozwijać twórczą i kreatywną postawę oraz skłaniać do podejmowania prób tworzenia samodzielnych, często bardzo odległych od pierwowzoru, wypowiedzi muzycznych.

lic. Anna Kaczmarczyk – Improwizacja w kontakcie

"Improwizacja w kontakcie jest fascynującą techniką tańca opierającą się na świadomym posługiwaniu się swoim ciałem w kontakcie ze sobą, partnerem, grupą. Tancerze w kontakt improwizacji skupiają się na fizycznych odczuciach dotyku, utrzymywaniu i traceniu balansu, podnoszeniach i upadkach w tańcu z innymi ludźmi. Kreują w ten sposób dialog w ruchu. Tańczący nie dążą do osiągnięcia celu, raczej do ciągłego, nieprzerwanego spotkania we właściwym miejscu i czasie, ze zmieniającą się fizyczną rzeczywistością." Steve Paxton